

205. Naar Svanen drømmende paa Strømmen bølger.

(Af „Robert Fulton.“)

H. Rung.

Andante.

1. Naar Sva - nen drømmende paa Strømmen bøl - ger, da tæn - ker
 jeg, min tav-se Ven, paa dig, og paa den Drøm, som du i Sjø - len
 dø - ler, og som du vist en-gang be - tror til mig.

rit.

2. Naar Nattens Stjerner funkler i det Høje,
 Da tænker jeg, mit skjulte Haab, paa dig,
 Og paa den Glans, der funkler i dit Øje,
 Og paa det Smil, der har fortryllet mig.

3. Naar Maanen bleg og længselsfuld sig hæver,
 Da vokser end min Længsel efter dig,
 Naar, som et Dødningskib, den fremad svæver,
 Da tænker jeg: kan Døden frelse mig?

4. Thi gjerne vorder jeg med den fortrolig,
 Hvis i dens Nat jeg skal gjenfinde dig,
 Men Himlen selv mig vorder Sorgens Bolig,
 Hvis ej du der forenes skal med mig.

C. Hauch.

206. Naar Trommen gaar, naar Hornets Varsel lyder.

(Krigssang.)

C. J. Hansen.

Allegro.

1. Naar Trommengaar, naar Hornets Var-sel ly - der, og frisk mig kal-der op Trompetens